

कस्तयोनिवारकः स्यात् । किञ्चान्यत् द्वाभ्यामणुभ्यां निरव-
यवाभ्यां सावयवस्य द्व्यणुकस्याकाशेनेव संज्ञेयानुपपत्तिः
नह्युकाशस्य पृथिव्यादीनाञ्च जलकाष्ठवत् संज्ञेयोऽस्ति ।
कार्यकारणद्वययोरान्त्रिताश्रयभावोऽन्यथा नोपपद्यते इत्यव-
श्यकत्वात् समवायइति चेन्न इतरेतराश्रयत्वात् । कार्यकार-
णयोर्हि भेदसिद्धावान्त्रिताश्रयभावसिद्धिरान्त्रिताश्रयभाव
सिद्धौ च तयोर्भेदसिद्धिः कुण्डलवद्वदितरेतराश्रयता स्यात् ।
न हि कार्यकारणयोर्भेदः आन्त्रिताश्रयभावो वा वेदान्तवा-
दिभिरभ्युपगम्यते कारणस्यैव संस्थानमात्रं कार्यमित्यभ्यु-
पगमात् । किञ्चान्यत् परमाणूनां परिच्छिन्नत्वात्
यावत्तोदियः षडष्टौ दश वा तावद्विरवयवैः सावयवास्ते
स्युः सावयवत्वादित्याशेति नित्यत्वनिरयवत्वाभ्युपगमो-
वाध्येत । यांस्तु दिग्भेदभेदिनोऽवयवान् कल्पयसि
तएव मम परमाणव इति चेन्न स्थूलसूक्ष्मत्तारतस्यक्रमेणा
परप्रकारत्वेन नाशोपपत्तेः । यथा पृथिवी द्व्यणुकाद्यपेक्षया
स्थूलतमावस्तुभूतापि विनश्यति ततः सूक्ष्मं सूक्ष्मतरञ्च पृथि-
व्येकजातीयकं विनश्यति ततोऽद्व्यणुकं तथा परमाणुयोऽपि
पृथिव्येकजातीयकत्वाद् विनश्येयुः । विनश्यन्तोऽवयवविभागे-
नैव विनश्यन्तीति चेन्नायं दोषः यतोऽतत्काठिन्याविलयनवदपि
विनाशोपपत्तिमवोचाम । यथाहि इतस्तु यणादीनामविभ-
ज्यमानावयवानामप्यग्निसंयोगात् इयभावापत्त्या काठिन्य-
विनाशोभवति एवं परमाणूनामपि परमकारणभावापत्त्या-
विनाशोमविध्यति । तथा कार्यारम्भोऽपि नाशवयवसंयो-
गेनैव कोवलेन भवति क्षीरजलादीनामन्तरेणाप्यवयव-
संयोगान्तरं दधिहिमादिकार्यारम्भदर्शनात् । इ० उ०
भा० सत्कार्यव्यवस्थापनोद्देशे 'द्विगित्वात् सम्बन्धस्यायुत-
सिद्धानामदोष इति चेत् न । भावाभावयोरयुतसि-
द्धानुपपत्तेः । भावभूतयोर्हि युतसिद्धताऽयुतसिद्धता
वा स्यान्न तु भावाभावयोर्मा तत्रात्सदेव कार्यं प्राशुत्य-
चेरिति सिद्धम् । "युतसिद्धयोरणुषट्वोर्भिन्नसंयोगे
पृथक्सिद्धिरपेक्ष्यते अयुतसिद्धानां परस्परपरिहारेण प्रती-
त्यनर्ह्यां कार्यकारणादीनां सिध्योयोगेऽपृथक्सिद्धिभावो
न दोषमावहतीति यद्वर्ते अयुतेति" आनन्दगिरिः ।
'इत्याश्रयेष्वपि गुणेषु" का० ५, १८, वाक्यानां सङ्गिनाथः
इत्याश्रयेष्वपि अयुतसिद्धत्वात् इत्यवयवमेतत्वाच्च इत्याधी-
नवत्ताकेषु सत्त्वमीति ।

अयुतसिद्धिः स्वी यु-कमिच्छेत्तु युतः पृथक् रूपेण स्थितः
तदाऽयुतसिद्धिः सिद्धिः अभावे न० ८० । यद्वर्तमानेना-

सिद्धौ । यथा अवयवावयविनोः, इव्यगुणयोः, इव्य-
क्रिययोस्तथासिद्धिः ते हि स्वस्वकारणे अपृथग्भूततया
सिद्धाः । अतएवोक्तं "युतसिद्धिभावात् कार्यकारणयोः
संयोगविभागो न विद्यते" वै० सू० । "संसम्बन्धोर्भिन्न-
मानत्वम् पृथगाश्रयाश्रयित्वं वा युतसिद्धिस्तद्भावस्त्वव-
यवावयविनोः" इति उप० वृत्तिः । अयमाश्रयः 'घटपटा-
दयो हि पृथग्भूततया सिद्धाः आश्रयाश्रयिभावं लभन्ते ।
कार्यकारणयोस्तु न पृथक्स्थितिर्येन तथा स्यात्' इति ।

अयुताजित् पु० अयुतं जितवान् जि-भूते किप् दीर्घः
उ० प० स० । यद्वर्तमाने न्यभेदे । "अयुताजित् सङ्काजित्
यताजित् दशकः उपवाङ्मूलकस्य स्युर्धा भजमानाहज
सिरे" हरि० प० । [ति० ।

अयुद्ध न० अभावे न० ८० । १ युद्धाभावे न० ८० । २ युद्धस्य
अयुद्ध ति० न योति यु-वा० क० । असंसृष्टे "अयुव-
मार्थस्य राष्ट्रं भवति" ऐत० ब्रा० ।

अयुवन् पु० स्त्री० न युवा विरोधे न० ८० । वृद्धे स्त्रियां ङीप् ।
अयूय ति० यूपे साधु यत् न० ८० । यूपसाधने निम्ब-
जम्बोरादी एषे "वृक्षा द्विविधा यथा अयूपाय पलाश-
खदिरादिकुदयो यूपा निम्बजम्बोरादयस्तदयूपाः"
यजु० वेद० दी० ।

अये अय० इण्-एच् । १ कोमे, २ विषादे, ३ संभवे, ४ स्रुतौ,
५ स्रुतौ च । "अये दक्षिणेन पुण्यवाटिकाभ्यामाप इव
अयते" यजु० । "अये गौरीनाथ ! त्रिपुरहृर ! यन्मो !
त्रिनयन" ! सा० द० ।

अयोग पु० युज्-घञ् अभावे न० ८० । १ योगाभावे, अप्रा-
यस्ये न० ८० । ज्योतिषोक्ते तिथिवारादीनां दुष्टे २ योगे
"अयोगः सिद्धियोगश्च द्वावेतौ भवतोयदि । अयोगोऽन्यते
तत्र सिद्धियोगः प्रवर्तते" इति राजमा० । "अयोगे सुयोगो
ऽपि चेत् स्यात्सदानोभयोगं निश्चलैव सिद्धिं तनोति ।
यदे लग्नशुक्रा क्रयोगादिनाथं दिनाङ्गोसरं विष्टि-पूर्वकं
यस्तम्" "यत्र लग्नं विना किञ्चित् क्रियते शुभसंज्ञकम्
तत्र तेनामयोगानां प्रभावाज्जायते फलम्" इति च सु०
वि० । न० ८० । ३ विधुरे, ४ ब्रूते, ५ कठिनोदये सुश्रुतोक्ते
वसनापवसनीये वैरोगभेदे च । "यत्नाभ्यान् कृदप्यपकृत्या
सूक्ष्मां दाहंश्च भवति तस्ययोगमित्याचक्षते तन्नाशु वसने-
दिति" । "अयोगाङ्गास्तु वक्ष्यामि व्यापदः सचिकित्सिताः ।
अतुष्योऽस्यौषधो ह्रीनो वक्षिर्नैति प्रयोजितः विष्टम्भा-
भ्यामन्तर्ह्येव तस्ययोगप्रवर्तते" इति च सुश्रुतः ।